

BİBLİYOGRAFYA :

Yakût, *Mu'cemül-üdeba'*, XIX, 5; Safedî, *el-Vâfi*, IV, 340; Süyûtî, *Buğyetü'l-vu'ât*, I, 215; a.m.f., *Tabakâtü'l-müfessirîn*, Beyrut, ts. (Dârü'l-Kütübü'l-ilmîyye), s. 102; Dâvûdî, *Tabakâtü'l-müfessirîn*, II, 230; *Keşfü'z-zunûn*, I, 51, 84, 91, 120, 132, 400, 469-470, 488-489, 595; II, 1760, 1829, 2040; Leknevî, *el-Fevâ'idü'l-behiyye*, s. 161; *Hediyetü'l-ârifîn*, II, 98; Brockelmann, *GAL Suppl.*, I, 513; Köprülü, *Türk Edebiyatı Tarihi* (İstanbul 1981), s. 203; Muhammed Hamîdullah, "Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçe Yazma Tercümeleri", *TM*, XIV (1964), s. 73; Nuri Yüce, "Zemahşerî", *İA*, XIII, 510.

TAYYAR ALTIKULAÇ

BAKKALZÂDE İSMÂİL HAKKI

(1830-1921)

Son devir
Osmanlı müderrislerinden.

Çaykara'da Ataköy'de (Şinek) doğdu. İlk öğrenimine burada müderrislik yapan babası Mehmed Efendi'nin yanında başladı. Daha sonra yörenin meşhur müderrislerinden Abbas Efendizâde Mehmed Efendi'den ders alarak İslâmî ilimler alanındaki tahsiline devam etti. 1878'de Erzurum'da Osmanlı - Rus Harbi'ne katıldı. Hocasının bu savaşta şehid düşmesi üzerine savaş sonrasında yarım kalan öğrenimini Akdoğan (Yukarı Hopşera) köyü müderrisi Hâfızzâde İsmâil Efendi'nin yanında tamamladı.

Önce Tonya'nın Kumyatak köyündeki İskenderli Medresesi'nde başladığı müderrislik görevine sırasıyla Vakfikebir'de ve Of'un Uğurlu (Çıfaruksa) köyünde devam etti. Yaklaşık otuz yıl boyunca oturduğu Uğurlu'da bir medrese kurdu ve buradan yüzlerce öğrenci mezun etti.

Uğurlu'da bulunduğu sırada boşalan Of müftülüğüne yörenin müderrislerince ittifakla seçildiği halde öğretim faaliyetine engel olacağı düşüncesiyle bu görevi kabul etmedi. Ruslar'ın Trabzon'u işgali sırasında yaptığı etkili vaazlarla halkı cihada çağırdı; topladığı milis kuvvetlerinin başına geçerek Rus ordusunun Baltacı deresinden geçmesine engel olmaya çalıştı. 1902'de kendi köyüne dönerek burada ve Maraşlı (Paçan) köyünde ders okutmaya devam etti. Bakkalzâde doğduğu köyde vefat etti; mezarı Şinek Camii'nin yanındaki kabristandadır.

Öğrencilerinden Kamazâde Mustafa Efendi'nin verdiği bilgilere göre hayatını İslâm ilimlerini öğrenmek ve öğretmekle geçiren İsmâil Hakkı Efendi, on yedi dönem icâzet vererek 2000'e yakın öğrenci yetiştirmiştir. Hayatı, çoğu savaşıyla geçen Osmanlılar'ın son dönemine rastladığı için talebeleri ve ilmî faaliyetleri hakkında fazla bilgi mevcut değildir. Bilinen en meşhur talebeleri, Maraşlı köyü müderrislerinden İdris Efendi ile son dönem kıraat âlimlerinden Mehmet Rüştü Aşıkıktulu'dur. İsmâil Hakkı Efendi tedris faaliyeti yanında eser telif etmekle de meşgul olmuştur. Tasavvuf, belâgat ve mev'izaya dair bazı eserler yazmış, ayrıca mantık ve kelâmı ilgili bir iki eser tercüme etmişse de özel kütüphanesinde bulunan kitaplarının hemen hemen tamamı bir yangında yok olmuştur. *Kurban Risâlesi*, *Kırk Hadis*, *Manzum Of Kasidesi*, *Mecâlis-i Cihâdiyye*, *Fâtiha Mev'izası* vb. adlar taşıyan eserlerinden geriye sadece *el-Kâfi fi şerh'il-'Arûz* adında be-

lâgatla ilgili Arapça bir kitabı kalmıştır (DîA Ktp., nr. 11.231). Orta boy otuz yedi varaktan ibaret olan kitap, Ebû'l-Ceyş el-Ensârî'ye ait *el-Muhtaşar fi 'ilmi'l-'arûz* adlı eser üzerine güzel bir üslûpla yazılmış, tatminkâr açıklamalar ihtiva eden bir şerhtir. Müellif mukaddimede eserini müderrisliğinin ilk yıllarında Kumyatak köyünde telif ettiğini kaydetmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Bakkalzâde İsmâil Hakkı, *el-Kâfi fi şerh'il-'Arûz*, DîA Ktp., nr. 11.231, vr. 1^a, 37^a; Albayrak, *Osmanlı Üleması*, II, 157; İsmâil Hakkı Bakkaloğlu, "Bilim Yolunda Şinekinin Çabası", *Şinek Dergisi*, sy. 2, Ankara 1968, s. 3; Mustafa Bakkaloğlu, "Müderris Bakkalzâde İsmâil Hakkı Efendi", *Ölçü Mecmuası*, sy. 38, Giresun 1976, s. 11.

YUSUF ŞEVKİ YAVUZ

BAKLÎ

(البكلى)

Ebû Muhammed Sadrüddîn
Rûzbihân b. Ebî Nasr el-Baklî
(ö. 606/1209)

İranlı meşhur sûfî, âlim ve şair.

Fesâ'da doğdu. Kaynakların doğum tarihi hakkında verdiği bilgiler farklıdır. Ancak *Meşrebü'l-ervâh*'in sonunda eserini 16 Zilkade 579 (1 Mart 1184) tarihinde tamamladığı zaman elli iki yaşında bulunduğunu kaydettiğine göre 526-527'de (1132-1133) doğmuş olmalıdır. Nitekim başka kaynaklarda da bu tarihi teyit eder mahiyette bilgiler vardır. Asıl adı Rûzbihân, en meşhur lakabı ise Sadreddin'dir. Babasının sebzeçi olmasından, kendisinin de gençliğinde bu işle uğraşmasından dolayı el-Baklî nisbesiyle tanınmıştır. Ayrıca şathiye*leriyle ünlü olduğundan Şeyh-i Şattâh diye de anılır.

Baklî'nin dinî kurallara bağlılığı olmayan bir çevrede doğup büyümesine rağmen daha öğrencilik çağında canlı bir din şuuruna sahip olduğu, okul arkadaşlarına, "Allah'ı tanıyor musunuz?" gibi ilginç sorular sorduğu, "Allah mekân ve cihetten münezzehtir" şeklindeki bir cevabın kendisini çok etkilediği, hatta bu yüzden vecd ile kendisinden geçtiği söylenir (bk. Hoca, s. 22). Rivayete göre Baklî on beş yaşlarına kadar birkaç defa ilâhî cezbe kapılmış, bu mânevî hal-ler onda derin bir sevgi duygusu geliştirmiş, her şeyin kendisine en güzel bir biçimde görünmesine yol açmıştır. Çocukluk yaşlarından itibaren zikre karşı

Bakkalzâde
İsmâil
Hakkı
Efendi'ye ait
*el-Kâfi
fi şerh'il-'Arûz*
adlı eserini
iki sayfa
(DîA Ktp.,
nr. 11.231)